

21 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ ΑΝΔΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ (ΑΡ. 4),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 322/92 & 405/92).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Συνεκδίκαση προσφυγών — Τα κριτήρια που εφαρμόζει το Δικαστήριο — Ανάπτυξη και αναγωγή στην Μακρίδης v. Μιχαηλίδου, Π.Ε. 7901.

5 Με την ενδιάμεση απόφασή του το Δικαστήριο επελήφθη του αιτήματος του καθ' ων η αίτηση Δήμου Λεμεσού για συνένωση των δύο προσφυγών, ως αφορωσών την ίδια παράλειψη του Δήμου, να αποφασίσει επί αιτήματος της αιτητριάς προς έκδοση οικοδομικής

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, εγκρίνοντας την αίτηση συνενώσεως, αποφάσισε ότι:

15 1. Οι σχετικές δικονομικές διατάξεις δεν συναρτούν τη συνεκδίκαση με την ιδιαίτερη φύση ή τον χαρακτήρα των επίδικων θεμάτων, αλλά με τη συνάφεια του νομικού και πραγματικού βάθρου στο οποίο στηρίζονται. Εφόσον διαπιστώνεται ότι τα κοινά σημεία, νομικά και πραγματικά, μεταξύ των προτεινόμενων για συνεκδίκαση προσφυγών

20 είναι, σε σύγκριση με τις διαφορές, τέτοιας σημασίας και έκτασης που να στοιχειοθετούν ουσιώδη συνάφεια μεταξύ των επίδικων θεμάτων, μπορεί να διαταχθεί η συνένωσή τους χάριν της καλής απονομής της δικαιοσύνης. Βλ. την απόφαση του Εφετείου *Μακρίδης v. Μιχαηλίδου* -

25 Πολιτική Έφεση 7901.

2. Η περίσωση εξόδων και η αποφυγή της πολλαπλότητας των διαδικασιών είναι μεταξύ των παραγόντων που επενεργούν στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου και, κατά κανόνα, συνηγορούν υπέρ της συνεκδίκασης. 5
3. Στην προκείμενη περίπτωση, η συνάφεια μεταξύ των γεγονότων και νομικών σημείων, που συνθέτουν τη διαφορά στις δύο προσφυγές, αντισταθμίζει τις διαφορές τους που περιορίζονται στη διαπίστωση της ισχυριζόμενης παράλειψης σε διαφορετικά χρονικά σημεία. 10

Η αίτηση εγκρίνεται.

Αναφερόμενη υπόθεση: 15

Μακρίδης ν. Μιχαηλίδου (Αρ.1) (1990) 1 Α.Α.Δ. 416.

Αίτηση.

Αίτηση από τους καθ' ων η αίτηση για συνεκδίκαση των δύο πιο πάνω προσφυγών. 20

Γ. Ποταμίτης, για τους αιτητές- καθ' ων η αίτηση.

Π. Παπαφιλίππου, για την καθ' ης η αίτηση- αιτήτρια. 25

Cur.adv.vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι Προσφυγές 322/92 και 405/92 αφορούν διαφορές μεταξύ των ιδίων διαδίκων, της Ανδρούλλας Ανδρέα Γεωργίου - της προσφεύγουσας, και του Δήμου Λεμεσού- καθ' ου η αίτηση. Αντικείμενο και των δύο προσφυγών είναι η ισχυριζόμενη παράλειψη του Δήμου Λεμεσού να αποφασίσει αίτηση της αιτήτριας, ημερομηνίας 21/5/90, για την έκδοση άδειας οικοδομής. Η παράλειψη συνεχίζεται, με αποτέλεσμα να επιδιώκεται με τις δύο προσφυγές η πιστοποίηση της ύπαρξης της σε δύο διαφορετικά χρονικά στάδια, με αίτημα την άρση της με την παροχή της θεραπείας που προβλέπεται στο Άρθρο 146/4(γ). 30
35
40

Έρρισμα και για τις δύο προσφυγές συνιστά το δικαίωμα της αιτήτριας για την έκδοση από την αρμόδια διοικητική Αρχή αιτιολογημένης απόφασης που να

- επιλύει το αίτημά της μέσα στο χρονικό διάστημα των 30 ημερών που προβλέπεται στο Άρθρο 29 του Συντάγματος. Η παράλειψη εκπλήρωσης του καθήκοντος αυτού προσδιορίζει το επίδικο θέμα και στις δυο προσφυγές. Η
- 5 μόνη διαφορά στα γεγονότα που τις θεμελιώνουν έγκειται στη χρονική διάρκεια της παράλειψης· κατά τα άλλα, τα επίδικα θέματα είναι ταυτόσημα.

- Με αίτηση του Δήμου Λεμεσού, επιδιώκεται η συνένωση,
- 10 για σκοπούς εκδίκασης, των δύο προσφυγών, με στήριγμα τις πρόνοιες της Δ14, Θ2 και Θ3· δηλαδή, τους δικονομικούς κανόνες που παρέχουν εξουσία για τη συνεκδίκαση αγωγών που τυγχάνουν εφαρμογής και στην εκδίκαση προσφυγών, βάσει του Κ18 των περί Ανωτάτου
- 15 Συνταγματικού Δικαστηρίου Θεσμών του 1962.

- Η αιτήτρια έφερε ένσταση στη συνένωση, με το δικαιολογητικό, όπως εξήγησε ο δικηγόρος της, ότι δε χωρεί ή αντενδείκνυται η συνεκδίκαση προσφυγών που έχουν ως
- 20 αντικείμενο παράλειψη και όχι θετική πράξη ή απόφαση.

- Οι σχετικές δικονομικές διατάξεις δε συναρτούν τη συνεκδίκαση με την ιδιαίτερη φύση ή χαρακτήρα των επίδικων θεμάτων αλλά με τη συνάφεια του νομικού και
- 25 πραγματικού βάρους στο οποίο στηρίζονται. Εφόσον διαπιστώνεται ότι τα κοινά σημεία, νομικά και πραγματικά, μεταξύ των προτεινόμενων για συνεκδίκαση προσφυγών είναι, σε σύγκριση με τις διαφορές, τέτοιας σημασίας και έκτασης που να στοιχειοθετούν ουσιώδη
- 30 συνάφεια μεταξύ των επίδικων θεμάτων, μπορεί να διαταχθεί η συνένωσή τους χάριν της καλής απονομής της δικαιοσύνης. Στην απόφαση του Εφετείου *Μακρίδης ν. Μιχαηλίδου* - (1990) 1 Α.Α.Δ. 416, εξηγείται το πλαίσιο
- 35 μέσα στο οποίο ασκείται η εξουσία για συνεκδίκαση και οι σκοποί οι οποίοι επιτυγχάνονται. Η αίτηση στην υπόθεση εκείνη αφορούσε τη συνένωση εφέσεων η οποία διέπεται από κανόνες ανάλογους προς τη συνένωση αγωγών ή προσφυγών (Δ35, Θ28). Το κριτήριο για τη συνένωση για
- 40 σκοπούς εκδίκασης δύο ή περισσότερων εφέσεων, και κατ' αναλογία αγωγών και προσφυγών, είναι το όφελος που μπορεί να προκύψει από την ταυτόχρονη εκδίκασή τους στην απονομή της δικαιοσύνης, θέμα που ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του εκδικάζοντος δικαστηρίου. Η

περίσωση εξόδων και η αποφυγή της πολλαπλότητας των διαδικασιών είναι μεταξύ των παραγόντων που επενεργούν στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου και, κατά κανόνα, συνηγορούν υπέρ της 5
συνεκδίκασης. Το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση στη *Μακρίδης* είναι αποκαλυπτικό ως προς τις συνέπειες που συνεπάγεται διαταγή για τη συνεκδίκαση δύο ή περισσότερων υποθέσεων:-

"Η συνένωση για τους σκοπούς της Δ.35, κ.28 δε 10
συνεπάγεται ούτε τη συγχώνευση, ούτε την εξομοίωση των επίδικων θεμάτων που εγείρονται σε κάθε μια από τις εφέσεις που θα συνεκδικαστούν. Τα επίδικα θέματα της κάθε έφεσης διατηρούν την αυτοτέλειά τους. Η 15
περίσωση χρόνου και δαπάνης, η αποφυγή επαναλήψεων καθώς και η ευχερέστερη κατανόηση των επίδικων θεμάτων, με τον αποκλεισμό κάθε δυσχέρειας που θα μπορούσε να προκύψει από το διαχωρισμό τους, αποτελούν τους κυριότερους παράγοντες που 20
διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου να διατάξει τη συνεκδίκαση εφέσεων."

Στην προκείμενη περίπτωση, η συνάφεια μεταξύ των γεγονότων και νομικών σημείων που συνθέτουν τη 25
διαφορά στις δυο προσφυγές, αντισταθμίζει τις διαφορές τους που περιορίζονται στη διαπίστωση της ισχυριζόμενης παράλειψης σε διαφορετικά χρονικά σημεία.

Το αίτημα για συνεκδίκαση των δύο προσφυγών 30
εγκρίνεται.

Οι υποθέσεις ορίζονται για Οδηγίες στις 30/9/92, 9 π.μ.

Η αίτηση εγκρίνεται. 35